

Združeni zadevi T-236/04 in T-241/04

European Environmental Bureau (EEB) in Stichting Natuur en Milieu

proti

Komisiji Evropskih skupnosti

„Ničnostna tožba – Odločbi 2004/247/ES in 2004/248/ES – Ugovor nedopustnosti –
Procesno upravičenje“

Sklep Sodišča prve stopnje (drugi senat) z dne 28. novembra 2005 . . . . II - 4948

Povzetek sklepa

- 1. Ničnostna tožba – Fizične ali pravne osebe – Akti, ki jih neposredno in posamično zadevajo – Direktiva o fitofarmaceutskih sredstvih – Odločbe, s katerimi je dano dovoljenje za promet določenih substanc – Tožba združenj, ki imata status svetovalca pri institucijah Skupnosti in/ali pri nacionalnih ali nadnacionalnih organih – Nedopustnost (člen 230, četrti odstavek, ES; Direktiva Sveta 91/414)*

2. *Evropske skupnosti – Sodni nadzor nad zakonitostjo aktov institucij – Splošni akti – Nujnost, da fizične ali pravne osebe za presojo zakonitosti uporabijo ugovor nezakonitosti ali predhodno odločanje*
(členi 230, četrty odstavek, ES, 234 ES in 241 ES)

1. Ničnostne tožbe združenj ali ustanov, katerih namen je spodbujati varstvo in ohranjanje okolja, zoper odločbo 2004/248 o ne vključitvi atrazina in simazina v priložo I k Direktivi Sveta 91/414/EGS in odločbo 2004/247 o odvzemu dovoljenj za fitofarmacevtska sredstva, ki vsebujejo ti aktivni snovi, so nedopustne.

ganov Skupnosti, ustanovljenih na podlagi te ureditve, v katerih po njihnih trditvah sodelujeta tožeči stranki, ne omogoča, da bi se zanj lahko štelo, da ju zadevni odločbi posamično zadevata. Dejstvo, da oseba tako ali drugače poseže v postopek, na podlagi katerega bo sprejet akt Skupnosti, namreč individualizira to osebo glede na zadevni akt le, če je veljavna zakonodaja Skupnosti za to osebo predvidela določena procesna jamstva.

Te določbe tožeči stranki namreč zadržujejo kot objektivna subjekta, ki se ukvarjata z zaščito okolja, in to enako kot vse druge osebe v enakem položaju.

Prav tako je dejstvo, da procesno upravičenje, ki je v pravnem redu držav članic priznано tožečim strankam, neupoštevno pri presoji njihovega procesnega upravičenja do razglasitve ničnosti akta Skupnosti, in sicer v skladu s členom 230, četrty odstavek, ES.

Poleg tega dejstvo, da imata tožeči stranki poseben status svetovalca pri Komisiji ter drugih evropskih ali nacionalnih institucijah, čeprav zakonodaja Skupnosti, ki velja za sprejetje navedenih odločb, ne določa nobenega procesnega jamstva v korist tožečih strank in celo nobenega sodelovanja posvetovalnih or-

Poleg tega morata tožeči stranki kljub dejstvu, da v obrazložitvi predloga določene uredbe Komisija navaja, da imata procesno upravičenje, še vedno dokazati,

da ju izpodbijani akt neposredno in posamično zadeva. Načela, ki urejajo hierarhijo predpisov, namreč nasprotujejo temu, da bi akt sekundarne zakonodaje dodelil procesno upravičenje posameznikom, ki ne izpolnjujejo zahtev iz člena 230, četrti odstavek, ES. Enako velja *a fortiori* za obrazložitev predloga akta sekundarne zakonodaje.

(Glej točke 56, 58, 61, 62, 71 in 72.)

2. Na podlagi Pogodbe, in sicer členov 230 ES in 241 ES na eni strani ter člena 234 ES na drugi strani, je bil uveden celovit sistem pravnih sredstev in po-

stopkov, namenjen zagotovitvi nadzora zakonitosti aktov institucij, ki ga je Pogodba zaupala sodišču Skupnosti. V tem sistemu imajo fizične ali pravne osebe, ki zaradi pogojev dopustnosti iz člena 230, četrti odstavek, ES ne morejo neposredno izpodbijati splošnih aktov Skupnosti, možnost zatrjevati neveljavnost teh aktov, odvisno od primera, bodisi posredno v skladu s členom 241 ES pred sodiščem Skupnosti bodisi pred nacionalnimi sodišči, ki sicer niso pristojna, da sama ugotovijo neveljavnost navedenih aktov, lahko pa v zvezi s tem Sodišču predložijo vprašanja za predhodno odločanje.

(Glej točko 66.)